

Posudek vedoucího práce na diplomovou práci Denise Katsarose *Ideologie a psychoanalýza v kontextu post-strukturalisticky orientované politické teorie.*

Formální stránka práce: Předložená práce má 80 stran. Text práce je členěn na šest kapitol. Autor řádně a správně cituje a uvádí bibliografické odkazy. Samotný text je psán – vzhledem k tématu – čtivým jazykem, a neoplývá – jak se bohužel často stává – překlepy, anakoluty atd.

Obsahová stránka práce: Kolega Katsaros si za téma své práce zvolil interní diskusi mezi první a druhou „generací“ tzv. essexské školy diskurzivní teorie. Ve své práci tak konfrontuje klíčové prvky myšlení Ernesta Laclaua (první generace) a Aletty J. Norval (generace druhá). Podstatu sporu mezi učitelem a jeho žákyní lze vyjádřit otázkou, zda se konstrukce identity obejde bez prvku radikální negativity či nikoli. Norval se domnívá, že toto obejití se bez (či potlačení významu) radikální negativity je nejenom možné, ale dokonce nutné, neboť přílišné soustředění se na horizont negativity vede ke hříchu „heroismu“ (tj. představy, že identita se ustavuje pouze v momentu rozkloubení), který činí Laclauovu (a nejen jeho) politickou teorii nedostatečnou. Norval tak proti Laclauovi zdůrazňuje roli každodennosti při formování (demokratické) identity.

Spor mezi Laclauem a Norval se Katsarosovi jeví především jako spor teoretických východisek, kde tým N zdůrazňuje roli wittgensteinovských řečových her a derridovské iterability, a tým L, aby ubránil své teoretické pozice, musí zdůrazňovat roli radikální negativity a antagonismu. Kolega Katsaros, ale k tomuto sporu nepřistoupil tak, že by přímo konfrontoval teoretická východiska Aletty J. Norval a Ernesta Laclaua, ale pokouší se prokázat neopodstatněnost pozice Norval genealogickou rekonstrukcí Laclauova myšlení, která zdůrazňuje vliv a význam lacanovské psychoanalýzy jako specifické formy myšlení radikální negativity. Katsaros tak postupně seznamuje čtenáře s klíčovými pojmy a jak Laclauovy, tak Lacanovy teorie a ukazuje provázanost Laclauova myšlení s Lacanovým.

Nejsem odborníkem na Lacanovskou psychoanalýzu, a proto se necítím kompetentní k posouzení všech temných zákoutí Katsarosova textu. Přesto se mi Katsarosova argumentace jeví jako přesvědčivá, důkladně a pilně zpracovaná a její závěry v souladu s Laclauovou vlastní teorií. Domnívám se proto, že práce splňuje všechny nároky kladené na práci diplomovou a doporučuji ji ohodnotit známkou **výborně**.

Mgr. Jan Bíba, Ph.D.